

derhos Intet, som forhindrede Udgiveren af et saadant Tidsskrift i, naar man nu havde benyttet denne Fremgangsmaade mod et Nummer, atter i de paafølgende Nummere den ene Gang efter den anden, at fremkomme med lige saa grove Brud paa den her bestaaende Orden, og man maatte da, hvergang dette skeete, følge den samme langvarige Fremgangsmaade, uden at være istand til at drage enten Forfatteren eller Udgiveren til Ansvar. Jeg troer derfor, at naar man ikke kan give fuldstændige Regler for, hvorledes der i saa Henseende kan være at forholde, saa gjør man bedre i, slet ikke at berøre denne Gjenstand i Loven; det vil da vise sig, naar saadanne Overgreb, som nødvendigviis maa modarbeides, maatte fremkomme, hvilken Trang der vil være til at træffe Foranstaltninger derimod. Derksom det skulde ansees betænkeligt, hvad jeg ingenlunde kan erkjende, fremtidig at tilstaae Administrationen den samme Myndighed, som den hidtildags har havt, hvis Afbenyttelse vistnok ikke vil blive hyppigere end høist nødvendig, og med Hensyn til hvilken Rigsdagen i alt Fald har fuldkommen Leilighed til at virke for, at den ikke bliver misbrugt, saa troer jeg dog, at man langt bedre kunde modarbejde saadanne Misbrug ad den legislative Wei, og i alt Fald ved, naar Rigsdagen ikke er samlet, ved foreløbige Love at forbyde et saadant periodisk Skrifts fremtidige Indførelse her; men naat Loven indeholder saadanne Regler, som nærværende Paragraph opstiller, saa vil Regjeringen eller den paaagjældende Minister have dobbelt Opfordring til ikke at stride ind, da han ialfald vilde udsætte sig for langt større Ansvar, naar han vilde tilfidesætte den i Loven givne almindelige Regel, for at gaae frem paa en overordentlig Maade mod et saadant Skrift, hvis Tilstedelse til Riget dog i og for sig kunde have meget store Betænklichkeiten. Det er derfor, at jeg troer, at, naar de ærede Forslagsstillere overhovedet have forsøgt paa at give en Lovbestemmelse med Hensyn til fremmede Skrifter, saa burde de nødvendigviis have ffjelnet imellem periodiske Skrifter og andre Skrifter. Med Hensyn til saadanne andre Skrifter kunde, som sagt, vel maaktee den Bestemmelse, som er opstillet, naaget den medfører temmelig mange Vidtløf-

tigheder, ansees for tilstrækkelig, men med Hensyn til periodiske Skrifter kan den vistnok paa ingen Maade ansees fyldestgjørende. Jeg troer, at man mulig kunde have afhjulpet de Savn, som findes ved denne Paragraph, naar man med Hensyn til de periodiske Skrifter havde givet en noget yderligere Bestemmelse; jeg erkjender, at det altid er meget vanskeligt, men naar man vil forsøge ad Lovgivningsveien at give Regler i denne Henseende, saa troer jeg, at man maa give dem fuldstændigere og bedre end de her foreliggende. Jeg troer saaledes, at man kunde bestemme, at, naar et periodisk Skrift eengang var dømt efter en saadan Forfølgning som den, der er fastsat i nærværende Paragraph, var Regjeringen bemyndiget til, f. Ex. indtil videre at nægte dette Skrift Postforsendelsesret — ialfald kunde der, synes mig, være tilstrækkelig Hjemmel for, naar det saaledes to Gange var blevet domfældt, da at nægte det Postforsendelsesret; og man kunde da derhos yderligere bestemme, at, dersom det samme skete 3die Gang inden en vis Tid, var Regjeringen bemyndiget til aldeles at forbyde dets Indførelse her i Landet. Denne Regel maatte imidlertid ikke alene gjælde med Hensyn til det enkelte periodiske Skrift, men med Hensyn til ethvert Skrift, som udkom under den samme Udgivers Navn, eftersom det, som allerede af en anden æret Rigsdagsmand tidligere er udhævet, kan skee, at et Tidsskrift verler Navn paa en meget lidetliggende Maade, ved at forandre Nummeret i den Orden, under hvilken det udkommer, hvilket ogsaa er bekjendt i vort Naboland at have fundet Sted. Jeg mener, at man ved saadanne Bestemmelser ialfald nogenlunde kunde opnaae den Betyggelse, som maa ansees for aldeles nødvendig mod den fremmede Presses, navnlig mod dens periodiske Frembringelser, naar man overhovedet indlader sig paa at give Regler med Hensyn til den fremmede Presse. Iøvrigt kan jeg ikke Andet end anerkjende, at de ærede Forslagsstillere her have gjort et Forsøg paa at løse dette vanskelige Problem, og det forekommer mig, at det overhovedet er ganske heldigt løst med Hensyn til de Skrifter, som ikke kunne henregnes til de periodiske.

Danfier: Idet jeg maa udtale, at det